

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18Cpr/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115204102
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3115204102.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobkyne V. Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, U., zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Jozef Kováčik, s. r. o., so sídlom Legionárska 6434/2, Trenčín, IČO 47251913, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o náhradu mzdy s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 5.716,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 337,62 eur od 16.09.2012 do 08.09.2014, zo sumy 56,74 eur od 16.10.2012 do 08.09.2014, zo sumy 514,62 eur od 16.11.2012 do 08.09.2014, zo sumy 514,62 eur od 16.12.2012 do 08.09.2014, zo sumy 514,62 eur od 16.01.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.02.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.03.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.04.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.05.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.06.2013 do 08.09.2014, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 516,06 eur od 16.07.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.08.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.09.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.10.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 11.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 516,06 eur od 11.12.2013 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 516,06 eur od 11.01.2014 do zaplataenia, zo sumy 526,84 eur od 11.02.2014 do zaplataenia, zo sumy 526,84 eur od 11.03.2014 do zaplataenia, zo sumy 526,84 eur od 11.04.2014 do zaplataenia, zo sumy 526,84 eur od 11.05.2014 do zaplataenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 526,84 eur od 11.06.2014 do zaplataenia, zo sumy 475,87 eur od 11.07.2014 do zaplataenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

-2-

18Cpr/2/2015

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 31,2 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplataenia sumy 8.716,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 337,62 eur od 16.09.2012 do 08.09.2014, zo sumy 56,84 eur od 16.10.2012 do 08.09.2014, zo sumy 538,56 eur od 16.11.2012 do 08.09.2014, zo sumy 538,56 eur od 16.12.2012 do 08.09.2014, zo sumy 538,56 eur od 16.01.2013 do 08.09.2014, zo sumy 540,01 eur od 16.02.2013 do 08.09.2014, zo sumy 540,01 eur od 16.03.2013 do 08.09.2014, zo sumy 540,01 eur od 16.04.2013 do 08.09.2014, zo sumy 540,01 eur od 16.05.2013 do 08.09.2014, zo sumy 540,01 eur od 16.06.2013 do 08.09.2014, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 540,01 eur od 16.07.2013 do 08.09.2014, zo sumy 540,37 eur od 16.08.2013 do 08.09.2014, zo sumy 540,37 eur od 16.09.2013 do 08.09.2014, zo sumy 540,37 eur od 16.10.2013 do 08.09.2014, zo sumy 28,49 eur a 21,03 eur od 16.10.2012, zo sumy 540,37 eur od 11.11.2013, zo sumy 540,37 eur od 11.12.2013, vo výške 8,25 %

ročne zo sumy 540,37 eur od 11.01.2014, zo sumy 531,30 eur od 11.02.2014, zo sumy 531,30 eur od 11.03.2014, zo sumy 531,30 eur od 11.04.2014, zo sumy 531,30 eur od 11.05.2014, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 531,30 eur od 11.06.2014, zo sumy 475,87 eur od 11.07.2014, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 513,23 eur od 16.01.2013, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 726,03 eur od 11.01.2014 vždy do zaplattenia. Súčasne sa domáhala od žalovaného odvedenia sumy 361,12 eur na účet v Z., a. s., a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 11Cpr/1/2011 zo dňa 29.05.2012, právoplatným dňa 14.08.2012, bolo určené, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zaslané žalobkyni s ukončením pracovného pomeru dňom 31.10.2011 je neplatné. Žalovaný následne dňa 07.09.2012 s ňou okamžite skončil pracovný pomer. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 15Cpr/5/2012 zo dňa 21.02.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoPr/2/2013 zo dňa 30.04.2014 bolo určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 07.09.2012 je neplatné. Následne dňa 31.10.2014 ukončila svoj štátno - zamestnanecký pomer. Poznomenala, že na základe rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 11Cpr/1/2011 jej žalovaný vyplatil sumu 1.567,52 eur ako náhradu mzdy za obdobie od 01.06.2012 do 13.08.2012, 10 dní PN od 05.09.2012 do 14.09.2012, 2,5 dňa dovolenky z roku 2011, 5 dní dovolenky z roku 2012 a 51 kusov stravných lístkov. Dňa 08.09.2014 jej bola pripísaná na jej účet suma 6.250,51 eur poukázaná žalovaným. Podľa vyjadrenia žalovaného jej vyplatil náhradu mzdy za 12 mesiacov a doplatok náhrady mzdy vo výške 464,54 eur z predchádzajúceho obdobia. Má za to, že žalovaný jej nevyplatil všetky mzdové nároky. Upresnila, že z celkovej sumy 8.716,19 eur požaduje vyplatiť sumu 1.173,19 eur nasledovným titulom: žalovaný jej dňa 08.09.2014 vyplatil náhradu mzdy v sume 8.330,54 eur brutto (za obdobie od

-3-

18Cpr/2/2015

14.08.2012 do 14.09.2012 suma 464,54 eur a 12 mesačných platov v sume 7.866 eur), netto 5.719,21 eur. Žalovaný vychádzal pri výpočte z hrubej mzdy 8.330,54 eur (12 x 655,50 eur + 464,54 eur = 8.330,54 eur) a z tejto sumy odviedol odvody do zdravotnej poisťovne a sociálnej poisťovne. Neuplatnil jej nezdaniteľnú položku, ani daňový bonus, na ktorý mala v tom čase nárok. V roku 2012 bol jej hrubý funkčný plat 655,50 eur. Čistú mzdu v II. polroku 2012 vypočítala nasledovne: nezdaniteľná časť v roku 2012 jej 303,72 eur a daňový bonus od 01.07.2012 do 30.06.2013 je 21,03 eur. Hrubá mzda 655,50 eur - odvody do zdravotnej poisťovne v sume 26,22 eur a sociálnej poisťovne v sume 61,60 eur - daň v sume 50,15 eur + 21,03 eur daňový bonus = 538,56 eur. Za obdobie od 14.08. - 31.08.2012: hrubá mzda 398,98 eur - 53,46 eur odvody do zdravotnej a sociálnej poisťovne - 7,94 eur daň = 337,62 eur netto. Od 01.09 - 14.09.2014 hrubá mzda 65,56 eur, čistá mzda 56,84 + 21,03 eur = 77,87 eur. Za obdobie od 01.10.2012 do 31.12.2012 je hrubá mzda 3 x 655,50 eur, t. j. 1.966,5 eur, čistá mzda je 3 x 538,56 eur, t. j. 1.615,68 eur. V roku 2013 funkčný plat brutto 655,50 eur. Nezdaniteľná časť pre rok 2013 je 311,32 eur a daňový bonus od 01.07.2013 do 30.06.2014 je 21,41 eur. Čistá mzda v I. polroku 2013 je 540,01 eur; od 01.01.2013 do 30.06.2013 je čistá mzda 6 x 540,01 eur, t. j. 3.240,06 eur. Čistá mzda v II. polroku 2013 je 540,39 eur. Od 01.07.2013 do 30.09.2013 je čistá mzda 3 x 540,39 eur, t. j. 1.621,17 eur. Súčtom čistej mzdy v jednotlivých obdobiach dospela k sume 6.892,40 eur. Keďže jej bola vyplatená len suma 5.719,21 eur, požaduje doplatiť sumu 1.173,19 eur. Ďalší nárok vo výške 4.792,56 eur si uplatňuje ako náhradu mzdy za obdobie 28.09.2012 a od 01.10.2013 do 26.06.2014. Jedným z nárokov, ktoré si žalobkyňa uplatnila, je i suma 1.511,08 eur za stravné lístky. Podotkla, že v zmysle platnej kolektívnej zmluvy je hodnota stravného lístka 3,60 eur a stravné lístky patria zamestnancovi aj za riadnu dovolenku. Zamestnávateľ prispieva sumou 2,90 eur. Za obdobie od 14.08.2012 do 31.12.2012 je 78 pracovných dní, t. j. 78 x 2,90 eur = 226,20 eur. Za dovolenku 27,5 dňa má nárok na stravné lístky v sume 79,75 eur. V období od 01.01.2013 do 30.09.2013 bola hodnota stravného lístka 3,60 eur, zamestnávateľ hradil sumu 2,90 eur. V uvedenom období bolo 188 pracovných dní, t. j. 188 x 2,90 eur = 545,20 eur. Za dovolenku jej vznikol nárok na 22,5 dňa dovolenky, a preto za toto obdobie má nárok na stravné lístky v hodnote 65,25 eur. V období od 01.10.2013 do 31.12.2013 bola v zmysle kolektívnej zmluvy hodnota stravného lístka 3,15 eur, zamestnávateľ prispieval 2,38 eur. V danom období bolo 62 pracovných dní, t. j. 62 x 2,38 eur = 147,56 eur. V období od 01.01.2014 do 31.10.2014 bola v zmysle kolektívnej zmluvy hodnota stravného lístka 3,20 eur, zamestnávateľ prispieval 2,43 eur. V danom období bolo 184 pracovných dní, t. j. 184 x 2,43 eur = 447,12 eur. Spolu za obdobie od 14.08.2012 do 31.10.2014 tak hodnota stravných lístkov predstavuje sumu 1.511,08 eur. Okrem uvedenej si žalobkyňa uplatnila aj nárok na riadnu dovolenku vo výške 1.239,36 eur. Z roku 2012 bol zostatok dovolenky 20 dní predstavujúcich sumu 513,35 eur v čistom. V roku 2013 bol zostatok dovolenky 30 dní predstavujúcich sumu 726,01 eur v čistom. Má za to, že spolu jej za riadnu dovolenku patrí suma 1.239,36 eur. Ďalším nárokom uplatneným žalobou bol príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie. V zmysle kolektívnej zmluvy predstavoval príspevok na doplnkové sporenie v období od 01.01.2012 do 30.09.2013 2 % z objemu hrubej mzdy

za mesiac. Za obdobie od 01.08.2012 do 30.09.2013 tak požaduje sumu 181,84 eur. Od 01.10.2013 do 31.12.2014 predstavoval príspevok na doplnkové sporenie sumu 19,92 eur. Za obdobie od 01.10.2013 do 30.06.2014 jej tak patrí príspevok vo výške 179,28 eur. Celkom teda požadovaná

-4-

18Cpr/2/2015

sume predstavuje 361,12 eur. V neposlednom rade si uplatnila aj nárok na úroky z omeškania. Výplatný termín podľa kolektívnej zmluvy platnej v roku 2012 bol stanovený na 15. deň v mesiaci, preto si uplatnila úrok z omeškania od 16. dňa nasledujúceho mesiaca a podľa kolektívnej zmluvy platnej od 01.10.2013 a platnej v roku 2014 bol výplatný termín stanovený na 10. deň v mesiaci, preto si uplatňuje v nasledujúcom období úrok z omeškania od 11. dňa v mesiaci. Zdôraznila, že svoj nárok si uplatňuje v súlade s § 142 Zákonníka práce.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že po tom, ako súd rozhodol o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, žalobkyňa nastúpil do pracovného pomeru dňa 27.06.2014. Dňa 31.10.2014 sa pracovný pomer žalobkyne skončil výpoveďou. Dňa 01.07.2014 podpísala žalobkyňa vyhlásenie na uplatnenie nezdaniteľnej časti základu dane a daňového bonusu na rok 2014, v ktorom si uplatnila len nezdaniteľnú časť základu. Vo vyhlásení si neuplatnila daňový bonus a ani nedodala rodný list dieťaťa, potvrdenie o návšteve školy ani doklad o ukončení štúdia, preto jej daňový bonus nemohol byť vyplatený. V auguste 2014 bola žalobkyňi vyplatená náhrada mzdy za 12 mesiacov v sume 7.866 eur a náhrada mzdy za obdobie od 14.08.2012 do 04.09.2012 v sume 464,54 eur. Listom zo dňa 22.10.2014 požiadala žalobkyňa o doplatenie príspevku na DDS za obdobie od 7/2014 do 10/2014. Príspevky jej boli doplatené. Žalobkyňi bolo vystavené potvrdenie o zdaniteľných príjmoch za rok 2014. Žalobkyňa v zákonnej lehote do 15.02.2015 nepožiadala zamestnávateľa o vykonanie ročného zúčtovania mzdy za rok 2014. Preto mala povinnosť si daňové priznanie podať sama a v ňom si uplatniť doplatenie daňového bonusu a odpočítateľnej položky. Poznamenal, že práva a povinnosti účastníkov pracovného pomeru v období pretrvávajúcej spornosti ich vzťahov v dôsledku právneho úkonu smerujúceho k ukončeniu pracovného pomeru, ktorý urobil jeden z účastníkov pracovného pomeru a ktorého platnosť druhý z nich neuznáva sa spravujú ustanoveniami §§ 77 až 80 Zákonníka práce. Tieto ustanovenia majú špeciálnu povahu a nebudú sa aplikovať všeobecné ustanovenia Zákonníka práce ani iných pracovnoprávných predpisov. Vzhľadom k tomu je vylúčené, aby pri neplatnom skončení pracovného pomeru mohla byť za dobu, počas ktorej boli vzťahy medzi účastníkmi sporné, priznaná aj náhrada mzdy z iného dôvodu. V uvedenom období tak zamestnancovi nepatrí nielen náhrada mzdy pre prekážky v práci na strane zamestnávateľa v zmysle § 142 Zákonníka práce, ale ani náhrada mzdy za nevyčerpanú dovolenku podľa § 116 ods. 3 Zákonníka práce, prípadne z iného dôvodu. Náhrada mzdy za nevyčerpanú dovolenku nemôže žalobkyňi patriť aj preto, že neodpracovala potrebný počet dní a nepridelenie práce počas trvania sporu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru nepredstavuje prekážku v práci, ktorá by sa inak pre účely dovolenky posudzovala ako výkon práce. Poukázal na č. 25 Podnikovej kolektívnej zmluvy na rok 2012, podľa ktorého zamestnávateľ zabezpečuje zamestnancom stravovanie formou stravných lístkov, a to aj počas dovolenky, prekážok v práci, alebo inej ospravedlnenej neprítomnosti v práci, za ktoré patrí zamestnancovi náhrada platu. Má preto za to, že žalobkyňi stravné lístky za obdobie, za ktoré jej bola vyplatená náhrada z neplatného skončenia pracovného pomeru, nepatria. Nesúhlasil ani s uplatnenými úrokmi z omeškania, keď uviedol, že nie sú splnené podmienky, na základe ktorých by bolo možné usúdiť, že škoda spočívajúca v úrokoch z omeškania vznikla. Neexistuje žiaden titul, na základe ktorého by bolo možné žalovaného označiť ako dlžníka a žalobkyňu ako veriteľa. Tiež

-5-

18Cpr/2/2015

neexistuje žiaden titul, na základe ktorého by bolo možné určiť existenciu údajného dlhu a jeho výšku a neexistuje ani žiaden titul, podľa ktorého by sa údajný dlžník - žalovaný, dostal s plnením údajného dlhu do omeškania. Preto nejestvuje žiaden dôvod na výplatu úrokov z omeškania.

3. Súd za účelom prejednávania veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavili obe strany.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením vyplatenia náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru výpoveďou, výplatnej pásky za 8/2014, výpovede z pracovného pomeru zo dňa 15.07.2014, vyhlásenia na uplatnenie nezdaniteľnej časti základu dane zo dňa 01.07.2014, personálnych opatrení č. 23/2014 a č. 24/2014 zo dňa 28.07.2014, žiadosti žalobkyne zo dňa 22.10.2014, účastníckej zmluvy zo dňa 01.08.2007, dohody o zrážkach zo mzdy k účastníckej zmluve

č. XXXXXXXXXX, potvrdenia o zdaniteľných príjmoch zo dňa 20.01.2014, oznámení o výške a zložení funkčného platu, mzdových listov za rok 2012, 2014, podnikovej kolektívnej zmluvy na rok 2012 vrátane dodatkovej č. 1, 2, výplatných pásov za 8,9/2012 a znaleckým posudkom č. 22/2018 znalkyne N.. V.. J. W. a doplnením č. 1 k znaleckému posudku č. 22/2018 znalkyne N.. V.. J. W. a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Krajský úrad životného prostredia v Trenčíne vyplatil žalobkyni náhradu mzdy za obdobie od 12.08.2011 do 13.08.2012 z dôvodu rozhodnutia súdu o neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou. Žalobkyňa bola v období od 29.07.2011 do 31.05.2012 práceneschopná, preto jej patrí náhrada mzdy za obdobie od 01.06.2012 do 13.08.2012 vo výške 1.567,52 eur. Súčasne jej bola preplatená dovolenka za rok 2011 v rozsahu 2,5 dňa v sume 81,94 eur a za rok 2012 v rozsahu 5 dní v sume 163,88 eur.

6. Z výplatnej pásky za 8/2014 vyplýva, že v 8/2014 bola žalobkyni vyplatená náhrada ušlej mzdy vo výške 8.330,54 eur. Z výplatných pásov za 8, 9/2012 vyplýva, že tarifný plat žalobkyne spolu s osobným príplatom predstavoval sumu 655,50 eur.

7. Pracovný pomer žalobkyne bol ukončený výpoveďou zo dňa 15.07.2014. Výpovedná doba bola 3 mesiace.

8. Z vyhlásenia na uplatnenie nezdaniteľnej časti základu dane a daňového bonusu zo dňa 01.07.2014 vyplýva, že žalobkyňa si uplatnila nezdaniteľnú časť základu dane; daňový bonus si neuplatnila.

9. Na základe personálneho opatrenia č. 23/2014 zo dňa 28.07.2014 bola žalobkyni poskytnutá náhrada mzdy za 12 mesiacov v sume 7.866 eur titulom neplatne okamžite skončeného pracovného pomeru. Na základe personálneho opatrenia č. 24/2014 zo dňa 28.07.2014 bola žalobkyni poskytnutá náhrada mzdy za obdobie od 14.08.2012 do 04.09.2012 v sume 464,54 eur. Dôvodom bolo rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, podľa ktorého sa obdobie od 14.08.2012 do 04.09.2012 nepovažuje sa neospravedlnenú absenciu v práci.

-6-

18Cpr/2/2015

10. Žiadosťou zo dňa 22.10.2014 požiadala o doplatenie príspevkov na doplnkové dôchodkové sporenie za mesiace 7 - 10/2014, čo preukazovala účastníckou zmluvou zo dňa 01.08.2007 a dohodou o zrážkach zo mzdy k účastníckej zmluve.

11. Zamestnávateľ dňa 20.01.2014 zaslal žalobkyni potvrdenie o zdaniteľných príjmoch za rok 2014 a poučil ju o spôsoboch vykonania zúčtovania zdaniteľných príjmov.

12. Z oznámenia o výške funkčného platu zo dňa 07.01.2011 vyplýva, že funkčný plat žalobkyne bol od 07.01.2011 vo výške 655,50 eur. S účinnosťou od 27.06.2014 bola výška funkčného platu žalobkyne stanovená na sumu 671,50 eur.

13. Z čl. 25 podnikovej kolektívnej zmluvy na rok 2012 vyplýva, že zamestnávateľ zabezpečí stavovanie svojim zamestnancom formou stravných lístkov, ak ich denný výkon práce je dlhší ako 4 hodiny. Zamestnávateľ bude zamestnancom poskytovať stravovanie počas dovolenky, prekážok v práci, alebo inej ospravedlnenej neprítomnosti zamestnanca v práci, za ktoré patrí zamestnancovi plat alebo náhrada platu. V čl. 26 tejto zmluvy si zmluvné strany dohodli, že výška príspevku na doplnkové dôchodkové poistenie alebo doplnkové dôchodkové sporenie zamestnancovi je 2 % z objemu zúčtovaných plátov zamestnancov.

14. Zo znaleckého posudku č. 22/2018 znalkyne z odboru Ekónómia a manažment, odvetvia Účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika, kontroling N.. V.. J. W. vyplynulo, že výška funkčného platu v období od 28.09.2012 do 30.09.2012 bola 65,55 eur brutto, 56,74 eur netto, v období od 01.10.2013 do 31.12.2013 bola 655,50 eur brutto, 516,06 eur netto a v období od 01.01.2014 do 31.05.2014 bola 671,50 eur brutto, 526,84 eur netto a od 01.06.2014 do 26.06.2014 bola 607,55 eur brutto, 481,99 eur netto. Spolu 5.931,55 eur brutto, 4.664,37 eur netto. Za predpokladu, že by žalobkyňa v období od 28.09.2012 do

30.09.2012 a od 01.10.2013 do 26.06.2014 riadne pracovala, príspevok na doplnkové dôchodkové poistenie žalobkyne predstavuje za zamestnanca spolu 33,20 eur, za zamestnávateľa 160,17 eur. V prípade, že podľa rozhodnutia súdu, žalobkyňa vznikla škoda z titulu nevyplatených stravných lístkov, výška škody za dané obdobie - príspevok na stravovanie za zamestnávateľa za 185 pracovných dní predstavuje sumu 448 eur. Úhrada zamestnanca by bola za 185 ks stravných lístkov v sume 140,65 eur. Žalobkyňa v roku 2012 nepodpísala vyhlásenie na uplatnenie nezdaniteľnej časti základu dane a daňového bonusu. V prípade, že by podľa rozhodnutia súdu žalobkyňa vznikla škoda z titulu nevyplateného daňového bonusu, v 9/2012 výška nároku na daňový bonus predstavuje sumu 21,03 eur. V roku 2013 žalobkyňa nepodpísala vyhlásenie na uplatnenie nezdaniteľnej časti základu dane na daňovníka a daňového bonusu. Zamestnávateľ jej nevyplatil žiaden príjem, nebolo jej vykonané ročné zúčtovanie dane. Z dôvodu, že nespĺnila nárok na daňový bonus, nevznikol jej nárok na daňový bonus. V prípade, že podľa rozhodnutia súdu žalobkyňa vznikla škoda z titulu nevyplateného daňového bonusu, za obdobie od 01.10.2013 do 31.12.2013 výška škody predstavuje sumu 65,23 eur. V roku 2014 zamestnávateľ vyplatil žalobkyňu príjem v sume 13.660,74 eur. Nezdaniteľná časť na daňovníka jej bola zohľadnená. Daňový bonus jej vyplatený nebol. Ak by preukázala podmienky vzniku nároku na daňový bonus, mala možnosť po skončení zdaňovacieho obdobia 2014 požiadať zamestnávateľa v žiadosti o vykonanie ročného zúčtovania preddavkov na

-7-

18Cpr/2/2015

daň z príjmu o dodatočné vyplatenie daňového bonusu, resp. osobne prostredníctvom daňového priznania z príjmov fyzickej osoby požiadať o jeho vyplatenie.

15. Z doplnenia č. 1 k znaleckému posudku č. 22/2018 znalkyne z odboru Ekológia a manažment, odvetvia Účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika, kontroling N.. V. J. W. vyplynulo, že výška funkčného platu žalobkyne v období od 14.08.2012 do 14.09.2012 bola 464,55 eur brutto, 392,57 eur netto. V období od 01.10.2012 do 30.09.2013 náhrada funkčného platu žalobkyne predstavuje sumu 7.866 eur brutto, 6.188,40 eur netto. V prípade, že by žalobkyňa vznikla škoda titulom nevyplatených stravných lístkov v období od 14.08.2012 do 14.09.2012 a od 01.10.2012 do 30.09.2013 výška škody by predstavovala sumu 797,50 eur za 275 ks stravných lístkov. V období od 14.08.2012 do 14.09.2012 náhrada platu za dovolenku v trvaní 2,5 dňa za rok 2012 predstavuje sumu 81,93 eur.

16. Podľa § 79 ods. 1, 2 Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradit' mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

17. Podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce, ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

18. Podľa § 144a ods. 1 písm. a) Zákonníka práce, ako výkon práce sa posudzuje aj doba, keď zamestnanec nepracuje pre prekážky v práci, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 553/2003 Z. z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na zamestnávateľov a zamestnancov podľa § 1 ods. 1, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku alebo o priemernej mzde, je ním funkčný plat podľa § 4 ods. 4 až 6, plat pri výkone inej práce alebo funkčný plat podľa § 30 ods. 3 priznaný zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie.

20. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne je čiastočne dôvodná. Z úradnej činnosti súdu (oboznámením sa s rozhodnutím vo veci 15Cpr/5/2012 zo dňa 21.02.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoPr/2/2013 zo dňa 30.04.2014) bolo zistené, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 15Cpr/5/2012-59 zo dňa 21.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu

-8-

18Cpr/2/2015

v Trenčíne č. k. 4CoPr/2/2013-83 zo dňa 30.04.2014 bolo určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyne zo strany žalovaného listom zo dňa 07.09.2012 je neplatné. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že právny predchodca žalovaného dal žalobkyni výpoveď z pracovného pomeru, ktorá bola rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 11Cpr/1/2011-189 zo dňa 29.05.2012, právoplatným dňa 14.08.2012, určená za neplatnú. Bolo preto povinnosťou zamestnávateľa žalobkyni opäť pridelovať prácu podľa pracovnej zmluvy. Zamestnávateľ však žalobkyni oznámil, že práca, ktorú má dojednanú v pracovnej zmluve jej pridelovaná nebude. Preto pokiaľ žalobkyňa následne do práce nechodila, nemožno jej absenciu považovať za neospravedlnenú neprítomnosť v práci, ktorá by bola závažným porušením pracovnej disciplíny a zakladala by dôvod pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Súd neprítomnosť žalobkyne v práci vyhodnotil ako prekážky v práci na strane zamestnávateľa. Z predmetného rozhodnutia tiež vyplýva, že žalobkyňa s okamžitým skončením pracovného pomeru, ktoré jej bolo doručené dňa 14.09.2012 nesúhlasila a oznámila zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom pridelovaní práce. Z takto zisteného skutkového stavu má súd za to, že nárok uplatnený žalobkyňou v tomto konaní je potrebné posudzovať jednak podľa ustanovení Zákonníka práce upravujúcich nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru a jednak podľa ustanovení Zákonníka práce upravujúcich prekážky v práci, a to v závislosti od toho, v ktorej fáze, resp. v ktorom období, si žalobkyňa nárok uplatňuje. Kým na nároky uplatnené za obdobie od 14.08.2012 do 14.09.2012 je potrebné nazerať titulom prekážok v práci na strane zamestnávateľa, ostatné nároky je potrebné posudzovať v súlade s ustanovením § 79 Zákonníka práce upravujúcim nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru. Je tomu tak preto, lebo v období od 14.08.2012 do 14.09.2012, t. j. od právoplatnosti rozhodnutia o neplatnosti výpovede žalobkyne z pracovného pomeru do momentu doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa žalobkyni, bolo povinnosťou zamestnávateľa (žalovaného, resp. je právneho predchodcu) pridelovať žalobkyni prácu podľa pracovnej zmluvy. Pokiaľ však zamestnávateľ takto nečinil a z dôvodu zániku pracovného miesta žalobkyne s touto nedojednal iný druh práce a túto jej neprideloval, vznikli na jeho strane prekážky, pre ktoré žalobkyňa svoju prácu nemohla vykonávať. Momentom doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyni a jej následného oznámenia, že takýto dôvod skončenia pracovného pomeru neuznáva, považuje ho za neplatný a trvá na ďalšom pridelovaní práce, sa nárok vyplývajúci z titulu prekážok v práci na strane zamestnávateľa transformoval na nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru. Z tohto dôvodu je potrebné žalobkyňou uplatnené nároky posudzovať odlišne a nemožno súhlasiť s názorom žalobkyne, že v celom rozsahu sa jedná o nárok vyplývajúci z ustanovenia § 142 Zákonníka práce, t. j. z titulu prekážok v práci na strane zamestnávateľa.

21. Ako vyplýva z ustanovenia § 79 Zákonníka práce, nárok na náhradu mzdy má zamestnanec, ktorý vyjadří nesúhlas so skončením pracovného pomeru formou žaloby o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a súčasne oznámi zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní. V danom prípade žalobkyňa splnila obidve podmienky, preto sa súd zaoberal dôvodnosťou nároku vymedzenou obdobím od 14.09.2012 do 26.06.2014. Žalobkyňa si sa toto obdobie okrem iného uplatnila najmä nárok na náhradu mzdy. Z tohto obdobia bola žalobkyňa do 27.09.2012 práceneschopná a poberala nemocenské, preto jej v tomto období náhrada

-9-

18Cpr/2/2015

mzdy nepatrí. Podľa znaleckého posudku žalobkyni za obdobie od 28.09.2012 do 30.09.2012 patrí čistý príjem vo výške 56,74 eur. Za obdobie od 01.10.2012 do 30.09.2013 žalovaný, resp. jeho právny predchodca, vyplatil žalobkyni sumu 7.866 eur brutto. Okrem toho vo výslednej sume výplatnej pásky za 8/2014 boli premietnuté aj nároky vo výške 464,54 eur brutto za obdobie od 14.08.2012 do 14.09.2012 a rovnako aj mzda za žalobkyňou odpracovaný mesiac júl 2014 v sume 671,50 eur brutto. Žalobkyni bola teda celkovo na účet po zohľadnení všetkých uvedených nárokov zaslaná suma 6.250,51 eur. Podľa znaleckého posudku pri hrubej mzde vo výške 671,50 eur, čistá mzda predstavuje sumu 526,84 eur. Po odpočítaní tejto sumy, keďže tá nie je predmetom tohto konania, dospel súd k záveru, že právny predchodca žalovaného žalobkyni na nároku titulom náhrady mzdy za celé obdobie od 14.08.2012 do

30.09.2013 vyplatil v čistom sumu 5.723,67 eur. Z výplatnej pásky za 8/2014 však absolútne nevyplýva, v akom rozsahu bol ten ktorý nárok uspokojený, t. z. koľko z uvedenej sumy prináleží na náhradu mzdy v čistom za obdobie od 14.08.2012 do 14.09.2012 a koľko za obdobie od 01.10.2012 do 30.09.2013. Hoci sa súd v tejto časti rozsudku zaoberá nárokmi žalobkyne z neplatného skončenia pracovného pomeru a nie nárokmi vyplývajúcimi z titulu prekážok v práci, je viac než nevyhnutné pre prehľadnosť nárok na náhradu mzdy vyplývajúcu z titulu prekážok v práci zohľadniť už v tejto časti rozsudku. V oboch prípadoch, t.j. ako v prípade nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru, tak aj v prípade náhrady mzdy pri prekážkach v práci, má žalobkyňa nárok na náhradu mzdy vo výške jej funkčného platu. Kritéria pre určenie náhrady mzdy sú teda v oboch prípadoch rovnaké. Podľa doplnenia č. 1 k znaleckému posudku výška mzdy (funkčného platu) za obdobie od 14.08.2012 do 14.09.2012 predstavuje sumu 464,55 eur brutto, potom netto je to čiastka 392,57 eur. Za obdobie od 01.10.2012 do 30.09.2013 patrí žalobkyni suma náhrady mzdy vo výške 7.866 eur brutto, netto 6.188,40 eur. Spolu tak žalobkyni za uvedené obdobia patrí náhrada mzdy (funkčného platu) vo výške 6.580,97 eur. Preto pokiaľ žalobkyni bola vyplatená na uvedených nárokoch len suma 5.723,67 eur, je žalovaný povinný jej doplatiť zvyšok náhrady mzdy vo výške 857,30 eur. V nasledujúcom období od 01.10.2013 do 26.06.2014 žalobkyni nebol zo strany žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu vyplatený žiaden nárok. Podľa znaleckého posudku v tomto období suma hrubého príjmu žalobkyne predstavovala výšku 5.931,55 eur; v čistom 4.664,37 eur. Žalobkyňa má tak nárok na sumu čistého príjmu vo výške 4.664,37 eur. Pokiaľ si žalobkyňa v období od 28.09.2012 do 26.06.2014 uplatňovala aj iné nároky, ako náhradu mzdy za dovolenku, stravné lístky, daňový bonus, doplnkové dôchodkové sporenie, súd konštatuje, že vzhľadom na to, že sa v tomto období jedná o nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru a zákon presne stanovuje, že za toto obdobie má zamestnanec nárok len na náhradu mzdy, nepriznal súd žalobkyni predmetné plnenia z dôvodu ich neopodstatnenosti. Žalovaný sa bránil tvrdeniami, že nárok žalobkyne v celom rozsahu uspokojil. S týmto názorom sa súd nestotožňuje a dodáva, že uspokojenie žalobkyne v rozsahu náhrady mzdy za 12 mesiacov nie je dostatočné. Zamestnanec má nárok na náhradu mzdy za celé obdobie, počas ktorého mu zamestnávateľ neumožnil pre prebiehajúci súdny spor vykonávať prácu, maximálne však za dobu 36 mesiacov. Keďže v tomto prípade doba 36 mesiacov nebola prekročená, priznal súd žalobkyni nárok na náhradu mzdy za celé obdobie. K zníženiu náhrady mzdy by súd mohol pristúpiť len vtedy, ak by o to zamestnávateľ požiadal. Žalovaný však takúto žiadosť nevzniesol.

-10-

18Cpr/2/2015

22. Čo sa týka obdobia od 14.08.2012 do 14.09.2012, ako už súd vyššie uviedol, toto obdobie je nutné posudzovať v súlade s ustanovením § 142 ods. 3 Zákonníka práce. V zmysle tohto ustanovenia patrí zamestnancovi, ktorý nemohol vykonávať prácu pre prekážky na strane zamestnávateľa náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku (v tomto prípade vo výške jeho funkčného platu). Keďže sa súd výškou náhrady mzdy za toto obdobie zaoberal už v predchádzajúcej časti, v celom rozsahu poukazuje na výklad tam uvedený. Okrem nároku na náhradu mzdy vznikol žalobkyni titulom prekážok v práci aj nárok na náhradu mzdy za dovolenku, nakoľko v zmysle § 144a ods. 1 písm. a) Zákonníka práce sa za výkon práce považuje aj doba, keď zamestnanec nepracuje pre prekážky v práci. Ak teda žalobkyňa v uvedenom období nepracovala pre prekážky v práci, má sa za to, akoby riadne pracovala a pokiaľ riadne pracovala, vznikol jej nárok na dovolenku. Podľa doplnenia č. 1 k znaleckému posudku vznikol žalobkyni nárok na 2,5 dňa dovolenky, ktoré si nevyčerpala. Preto jej patrí náhrada platu vo výške 81,93 eur. Obdobne vznikol žalobkyni nárok i na stravné lístky, resp. peňažnú náhradu za ne, a to s poukazom na čl. 25 Podnikovej kolektívnej zmluvy platnej na rok 2012, podľa ktorej zamestnávateľ zabezpečuje stravovanie zamestnancom aj počas prekážok v práci. Podľa doplnenia č. 1 k znaleckému posudku v danom období vznikol žalobkyni nárok na 16 stravných lístkov, čo pri sume príspevku zamestnávateľa vo výške 2,90 eur predstavuje sumu 46,40 eur. V neposlednom rade si žalobkyňa uplatnila aj nárok na príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie v sume 361,12 eur. Na tomto mieste súd zastáva názor, že žalobkyni patrí predmetný príspevok len za obdobie, kedy nevykonávala prácu u právneho predchodcu žalobcu z titulu prekážok v práci, nakoľko opäť prekážky v práci sa považujú za výkon práce, a teda keby žalobkyňa riadne pracovala zamestnávateľ by jej odviezol príspevok za obdobie od 14.08.2012 do 14.09.2012 v sume 9,29 eur, čo vyplynulo z doplnenia č. 1 k znaleckému posudku. Záverom si žalobkyňa uplatňovala aj nárok na daňový bonus. Zo znaleckého posudku č. 22/2018 vyplýva, že žalobkyňa v roku 2012 nepodpísala vyhlásenie na uplatnenie daňového bonusu, preto jej podľa názoru súdu nárok na daňový bonus ani za obdobie prekážok v práci nevznikol.

23. S poukazom na uvedené súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni celkovo sumu 5.716,03 eur (náhrada mzdy za obdobie od 28.09.2012 do 30.09.2012 vo výške 56,74 eur + doplatok náhrady mzdy v období od 14.08.2012 do 14.09.2012 a od 01.10.2012 do 30.09.2013 v sume 857,30 eur + náhrada mzdy v období od 01.10.2013 do 26.06.2014 v sume 4.664,37 eur + náhrada mzdy za dovolenku v období od 14.08.2012 do 14.09.2012 v sume 81,93 eur + stravné za obdobie od 14.08.2012 do 14.09.2012 v sume 46,40 eur + príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie za obdobie od 14.08.2012 do 14.09.2012 v sume 9,29 eur = 5.716,03 eur) a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.

-11-

18Cpr/2/2015

26. Keďže žalovaný žalobkyni riadne a včas mzdu nevyplácal, dostal sa do omeškania, a preto súd priznal žalobkyni úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 337,62 eur od 16.09.2012 do 08.09.2014, zo sumy 56,74 eur od 16.10.2012 do 08.09.2014, zo sumy 514,62 eur od 16.11.2012 do 08.09.2014, zo sumy 514,62 eur od 16.12.2012 do 08.09.2014, zo sumy 514,62 eur od 16.01.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.02.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.03.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.04.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.05.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.06.2013 do 08.09.2014, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 516,06 eur od 16.07.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.08.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.09.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 16.10.2013 do 08.09.2014, zo sumy 516,06 eur od 11.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 516,06 eur od 11.12.2013 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 516,06 eur od 11.01.2014 do zaplataenia, zo sumy 526,84 eur od 11.02.2014 do zaplataenia, zo sumy 526,84 eur od 11.03.2014 do zaplataenia, zo sumy 526,84 eur od 11.04.2014 do zaplataenia, zo sumy 526,84 eur od 11.05.2014 do zaplataenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 526,84 eur od 11.06.2014 do zaplataenia, zo sumy 475,87 eur od 11.07.2014 do zaplataenia. Súd úrok z omeškania žalobkyni priznal z jednotlivých súm platu podľa znaleckého posudku. Preto pokiaľ si žalobkyňa uplatnila úrok z omeškania zo sumy 337,62 eur od 16.09.2012 do 08.09.2012, súd jej tento priznal, nakoľko ho požadovala z nižšej sumy ako bola suma stanovená znaleckým posudkom. Rovnako to platí aj v prípade sumy 475,87 eur od 11.07.2014 do zaplataenia. V ostatných položkách súd, ako je už uvedené, vychádzal zo znaleckého posudku, a preto sumy, z ktorých žalobkyňa žiadala úrok z omeškania znížil. V prevyšujúcej časti tak súd žalobu v časti úroku z omeškania ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ sa žalovaný bránil, že žalobkyni úrok z omeškania nepatrí, nakoľko neexistuje žiaden titul, podľa ktorého by sa dostal do omeškania, súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/76/2011 zo dňa 31.05.2012 podľa ktorého ak zamestnávateľ mešká s výplatom platu a plat neposkytne v dohodnutej dobe, je v omeškaní. Z dôvodu omeškania je povinný zamestnancovi uhradiť nie len plat, ale aj úroky z omeškania. V súdnej veci žalovaný, resp. jeho právny predchodca, žalobkyni včas plat nevyplatil, a preto súd vzhliadol žalobu dôvodnú aj v časti úrokov z omeškania a tieto žalobkyni priznal tak, ako je vyššie uvedené.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

28. V predmetnej veci bola každá strana čiastočne úspešná (žalobkyňa v rozsahu 65,6 %, žalovaný v rozsahu 34,4 %, rozdiel ich pomerných úspechov predstavuje 31,2 %). Žalobkyňa bola v konaní úspešnejšou stranou, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 31,2 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.